

María do Cebreiro [Compostela, 1976—]

La terra devastada

I aquella va ser l'única experiència
que no va poder escriure.
Així passa amb les darreres.
Però tenia una impremta, i molt abans
componia els poemes amb les mans.
La terra devastada, per exemple,
li quallava lenta als dits.
Aquell terròs d'herba
va caure dins del full i no hi va sortir
res que fos fresc,
o verd com els cossos
quan cauen sobre els cossos.
Ella va compondre el text amb les mans
i els caràcters mòbils
li van deixar saber que aquell poema
cauria en el món com cauen els arbres
al pas blau del tron.
Un tauler ouija, aquella impremta.
L'equinàcia li curava el constipat a la senyora Sösöstry
i els morts xiuxiuejaven
"sí" o "no".
Van anar apareixent davant d'ella,
els que T.S. havia cridat
per tal que li deixessin escriure
i l'insomni desfés
aquell feroç martell de paraules.
¿O tal vegada era un castell?
Això pensa Virginia, però no es confon.
Els dits quasi mai es confonen.

Extret del llibre:
Non queres que o poema te coñeza.
Vigo: PEN Club / Danú, 2004

< TEXT ORIGINAL >

Per a citar la traducció:
María do Cebreiro. "La terra devastada". *Taller de traducció del gallec i del portuguès*. Traducció de **Martinha Varela. Barcelona: **Filologies Gallega i Portuguesa – Universitat de Barcelona, 2008**. <url>**

Creat per UB Estudis Gallecs i Portuguesos sota llicència Creative Commons Reconeixement no comercial

